

SPIS TREŚCI BRANŻA SANITARNA

A. INSTALACJA WODY BYTWEJ	2
1.0. PODSTAWA OPRACOWANIA.	2
2.0. INSTALACJA CIEPŁEJ WODY, ZIMNEJ ORAZ CYRKULACJI.	2
3.0. IZOLACJE TERMICZNE.....	3
4.0. PRZEJŚCIA P.POŻ.....	3
5.0. ZAWIESIA I PODPORY	4
7.0. WYKONANIE I ODBIÓR	4
B. INSTALACJA KANALIZACJI SANITARNEJ	5
1.0. PODSTAWA OPRACOWANIA.....	5
2.0. KANALIZACJA SANITARNA.....	5
3.0. ROBOTY ZIEMNE.....	5
5.0. ZAWIESIA I PODPORY	6
6.0. WYMAGANIA I ZALECENIA.....	6
7.0. UWAGI KOŃCOWE.....	7
C. WYMIANA GRZEJNIKÓW ORAZ ZAWORÓW TERMOSTATYCZNYCH.....	7
1.0. OPIS STANU ISTNIEJĄCEGO.	7
2.0. PROJEKTOWANA WYMIANA GRZEJNIKÓW ORAZ MONTAŻ ELEKTRYCZNYCH MAT GRZEWCZYCH.	7

D. CZĘŚĆ RYSUNKOWA

RYS. NR 1 RZUT PARTERU INSTALACJA WOD-KAN.

SKALA 1:100

RYS. NR 2 RZUT POMIESZCZEŃ 112 I 112A

SKALA 1:50

RYS. NR 3 RZUT POMIESZCZEŃ 212 I 212A

SKALA 1:50

RYS. NR 4 RZUT III PIĘTRA – URZĄDZENIA SANITARNE DO WYMIANY

SKALA 1:200

A. INSTALACJA WODY BYTOWEJ

OPIS TECHNICZNY

1.0. Podstawa opracowania.

- Projekt architektoniczno – budowlany przebudowy domu studenta PUSS w Pile
- Wizja lokalna
- Wytyczne Inwestora
- Obowiązujące przepisy prawne związane z tematem oraz karty katalogowe urządzeń

Zakres opracowania

Projekt obejmuje swoim zakresem:

- instalację wody bytowej w przebudowanych węzłach sanitarnych

2.0. Instalacja ciepłej wody, zimnej oraz cyrkulacji.

Projektowane nowe oraz przebudowane węzły sanitarne zasilane będą w wodę ciepłą i zimną z istniejącego poziomu z rur stalowych ocynkowanych umieszczonego w kanale zlokalizowanym w posadzce. Zakłada się wymianę wszystkich urządzeń sanitarnych w istniejących węzłach sanitarnych. Dokonać ewentualnej korekty podejść w istniejących łazienkach w celu dostosowania do nowych usytuowań urządzeń. Instalację ciepłej i zimnej wody w prysznicach zlokalizowane na III piętrze zaopatrzyć w zawory odcinające podtynkowe wyprowadzone poza obrys kabiny. Zawory umieścić w rewizjach zakrytych płytką ceramiczną.

Nowe rurociągi wody zimnej, ciepłej i cyrkulacji prowadzić w posadzce i pod tynkiem. Przewody instalacji wody zaprojektowano w oparciu o system rur polipropylenowych stabilizowanych w klasie ciśnienia PN20. Rury łączyć za pomocą zgrzewania.

Użyte materiały muszą posiadać stosowne atesty zezwalające na montaż.

Długich podejść do odbiorników nie prowadzić w linii prostej – należy przestrzegać zasady kompensacji wydłużeń (wykorzystywać samokompensację) oraz właściwego mocowania przewodów w uchwytych stałych i przesuwnych. Punkty stałe należy wykonać co 3 m, jeśli przewód jest prowadzony jako pion lub w bruzdzie ściennej. W miejscach zmian kierunków dla przewodów prowadzonych w posadzce stosować dodatkową grubszą izolację w celu zapewnienia swobodnego wydłużania termicznego rur. Prowadząc przewody w bruzdach ściennych należy tak przewidzieć ich głębokość, aby grubość warstwy zaprawy przykrywająca rurę nie była mniejsza niż 3 cm. Bruzdę należy zabroić siatką Rabitza. Wszystkie przejścia przewodów przez przegrody budowlane powinny być wykonane w tulejach ochronnych. Podejścia do armatury w ścianie g-k lub bruzdach ściennych pod tynkiem. Dla ułatwienia montażu zaleca się stosowanie uchwytów mocujących (obejm pojedynczych lub podwójnych), w odstępach przewidzianych w „Warunkach technicznych wykonania i odbioru instalacji wodociągowej i kanalizacyjnej”.

Instalację wody należy zaizolować termicznie otuliną Termaflex.

Należy zwrócić uwagę aby wszystkie kolanka i zawory zostały należycie zaizolowane otuliną.

Instalację po montażu, lecz przed zaizolowaniem, należy poddać kontroli w zakresie:

użycia właściwych materiałów i armatury (wymagane atesty i aprobaty techniczne),

prawidłowości wykonania połączeń, prawidłowości wykonania podparć i uchwytów montażowych.

Obowiązkowe próby szczelności instalacji poprzedzić napełnieniem instalacji wodą przepuszczoną przez filtry oczyszczające wodę tak, aby nie powstały poduszki powietrzne.

Instalację wodociągową należy poddać próbie szczelności. Ciśnienie próbne 0,9 MPa.

Dodatkowo dla instalacji ciepłej wody użytkowej należy wykonać próbę na gorąco przy roboczych parametrach pracy.

Po próbach instalację przepłukać z zanieczyszczeń montażowych. Instalację intensywnie płukać wodą a następnie przeprowadzić dezynfekcję przy użyciu roztworu chloraminy.

Baterie czerpalne montować dopiero po przepłukaniu instalacji.

Niedopuszczalne jest łączenie rurociągów i kształtek różnych systemów i różnych producentów.

Przy montażu instalacji wodociągowej zachować normatywne odległości przewodów od innych instalacji oraz wysokości zamontowania przyborów sanitarnych.

3.0. Izolacje termiczne

Wszystkie przewody będą izolowane przy użyciu otulin rurowych. Grubości izolacji – zgodnie z Dz. U. nr 75 z 2002r. – wraz z późniejszymi zmianami:

Przewody izolowane będą pianką PE, zgodnie z poniższą tabelą:

Wymagania izolacji cieplnej przewodów i komponentów

Lp.	Rodzaj przewodu lub komponentu	Minimalna grubość izolacji cieplnej (materiał 0,035 W/(m · K) ¹)
1	Średnica wewnętrzna do 22 mm	20 mm
2	Średnica wewnętrzna od 22 do 35 mm	30 mm
3	Średnica wewnętrzna od 35 do 100 mm	równa średnicy wewnętrznej rury
4	Średnica wewnętrzna ponad 100 mm	100 mm
5	Przewody i armatura wg poz. 1-4 przechodzące przez ściany lub stropy, skrzyżowania przewodów	1/2 wymagań z poz. 1-4

Izolacja prefabrykowana ze spienionej pianki poliuretanowej w płaszczu ochronnym z folii np. FRZ firmy THERMAFLEX – dla średnic poniżej DN32.

4.0. Przejścia p.poż.

1. Wszystkie przejścia rurociągów w miejscu przejścia przez elementy oddzielenia przeciwpożarowego należy zabezpieczyć do odporności ogniowej przegrody.
2. Zamocowania przewodów do elementów budowlanych wykonać z materiałów niepalnych, zapewniających przejście siły powstającej w przypadku pożaru w czasie nie krótszym niż wymagany dla klasy odporności ogniowej przewodu lub klapy odcinającej.
3. Przy przejściu przez przegrody oddzielenia pożarowego rurami stalowymi należy uszczelnić ogniochronną masą uszczelniającą elastyczną np. CP 601S firmy HILTI.
4. W przypadku poprowadzenia rur palnych poprzez przegrodę oddzielenia pożarowego należy zabezpieczyć je obejmami p.poż. np. firmy HILTI typu CP 648 montowanymi z każdej strony ściany oddzielenia p.poż.
5. Dla rur palnych o mniejszej średnicy niż 32mm, należy stosować ogniochronną pęczniącą masę uszczelniającą np. CP 611A firmy HILTI o klasie odporności ogniowej EI 120. Masę tę można łączyć z zaprawą ogniochronną np. CP636 o EI 120.
6. W przypadku prowadzenia rur z np. PCW, PP, PE o średnicach zewnętrznych od 32 do 200 mm i grubościach ścianek od 1,8 do 11,8 mm można stosować również kasety ogniochronne PROMASTOP®-I służące do uszczelniania przejść instalacyjnych rur z tworzyw sztucznych w ścianach i stropach wykonanych z cegły pełnej, dziurawki, z betonu zwykłego lub z gazobetonu o grubości nie mniejszej niż 10 cm w przypadku ścian oraz 15 cm w przypadku stropów. Przejścia instalacyjne rur z tworzyw sztucznych uszczelnione kasetami ogniochronnymi PROMASTOP®-I spełniają wymagania klasy odporności ogniowej EI 120.

Oznacza to, że szczelność i izolacyjność ogniowa przejścia nie jest mniejsza niż 120 minut. W przypadku przejść w stropach i ścianach o wymaganej gazo- i dymoszczelności przestrzeń między rurami a ścianami otworu powinna być przed założeniem kaset dokładnie wypełniona zaprawą cementową.

Zabezpieczenia te należy stosować w przypadku występowania przejść przez przegrody oddzielenia pożarowego.

5.0. Zawiesia i podpory

Wymagania ogólne

Wszystkie podparcia rur powinny spełniać wymagania niniejszych warunków technicznych.

Rurociągi mają być prawidłowo podparte, zakotwiczone i prowadzone dla uniknięcia niepotrzebnego ugięcia, nadmiernych drgań oraz aby chronić zarówno rury jak połączone z nimi urządzenia od nadmiernych obciążeń i naprężeń dylatacyjnych.

Wytrzymałość podpory ustala się w oparciu o ciężar rury, ciężar przenoszonego w niej czynnika lub medium użytego do prób, w oparciu o większą wartość, ciężar izolacji, gdy takowa występuje, plus wszystkie występujące siły od wydłużeń cieplnych.

Rurociągi należy podierać stosując, gdzie to jest możliwe, kombinacje podpór o wspólnej wysokości. Nie izolowane rurociągi ze stali węglowej mogą być opierane bezpośrednio na elementach podporowych.

Materiał

Wszystkie podpory i wieszaki dla rur o temperaturze do 350°C należy wykonać ze stali węglowej gatunków handlowych o granicy plastyczności minimum 85N/m² przy 350°C. Części podpory lub wieszaka spawane bezpośrednio do rur ze stali stopowej, nierdzewnej lub z metali nieżelaznych powinny być zrobione z tego samego materiału co sam rurociąg. Wykonawca dostarcza materiał do wykonania i zainstalowania wszystkich podparć rur.

Wszystkie śruby „U” oraz śruby i nakrętki do podpór rurociągów powinny mieć pokrycie galwaniczne, zgodne z PN.

Rozstaw zawiesi i podpór

Odległości między podporami instalacji rurowych powinny wynosić: 1,5 m – dla średnic 15 ÷ 20 mm, 2,0 m – dla średnic 25 ÷ 32 mm, 2,5 m – dla średnic 40 ÷ 50 mm.

7.0. Wykonanie i odbiór

Wykonanie i odbiór instalacji zgodnie z „Warunkami technicznymi wykonania i odbioru cz.II – roboty instalacyjne”, 1988r oraz z wytycznymi producenta systemu rur z tworzyw sztucznych.

Wszystkie materiały użyte do wykonania instalacji muszą mieć atesty i dopuszczenia do stosowania w budownictwie.

Warunki wykonania instalacji zgodnie z projektem budowlanym.

Wymagania BHP

Podczas montażu i eksploatacji instalacji należy zwracać bezwzględnie uwagę na przestrzeganie przepisów BHP dotyczących montażu instalacji na wysokości oraz pracy urządzeniach pod napięciem elektrycznym.

Wymagania w zakresie montażu rozruchu, odbioru instalacji i eksploatacji

Montaż i odbiór instalacji należy wykonać zgodnie z dokumentacją techniczną i DTR urządzeń i zastosowanych materiałów. Rozruch kompleksowy powinien nastąpić po zakończeniu montażu instalacji w budynku. Do odbioru technicznego należy przystąpić po wykonaniu instalacji i zgłoszeniu gotowości do odbioru. Odbiór obejmuje sprawdzenie kompletności wyposażenia i prawidłowości działania instalacji. Sprawdzenie działania obejmuje po wielogodzinnej pracy próbnej z zasady następujące czynności:

1. sprawdzenie wartości temp. i ciśnienia w instalacjach wodnych, ich zgodności z projektem, wymaganiami zastosowanych materiałów i urządzeń
2. porównanie wartości zmierzonych z danymi wyszczególnionymi w zamówieniu urządzeń kontrolę działania urządzeń regulacyjny
3. sprawdzenie wartości zadziałania wszelkich urządzeń zabezpieczających i pomiarowych oraz ich poprawnego montażu
4. sprawdzenie prawidłowości rozmieszczenia urządzeń napełniających i spustowych z uwagi na ich łatwy dostęp.

B. INSTALACJA KANALIZACJI SANITARNEJ

OPIS TECHNICZNY

1.0. Podstawa opracowania

- Projekt architektoniczno – budowlany
- Warunki techniczne przyłączenia do sieci wod-kan, kanalizacji deszczowej ZOK/2209/2019.
- Wizja lokalna
- Wytyczne Inwestora
- Obowiązujące przepisy prawne związane z tematem oraz karty katalogowe urządzeń

Zakres opracowania

Projekt obejmuje swoim zakresem:

- instalację kanalizacji sanitarnej

2.0. Kanalizacja sanitarna.

Kanalizacja sanitarna w projektowanych węzłach sanitarnych odprowadzana będzie do istniejącej kanalizacji sanitarnej.

Główne poziomy instalacji kanalizacji sanitarnej prowadzone są w budynku jako instalacja podposadzkowa, układana na podsypce piaskowej o grubości 15cm. Nad i wokół rurociągów wykonać zasypkę piaskową do wysokości minimum 15cm nad wierzch rurociągu. Odpowietrzenia kanalizacji sanitarnej w nowych węzłach sanitarnych należy prowadzić pod stropem i włączyć do najbliższego pionu kanalizacyjnego w sposób uniemożliwiający cofania się ścieków.

Przybory sanitarne – zgodnie z opracowaniem architektonicznym oraz wytycznymi Inwestora.

Zakłada się wymianę wszystkich przyborów na nowe. Wyjątek stanowią pomieszczenia już wyremontowane oznaczone na rysunkach linią kreskowaną. Podejścia do przyborów wykonywać bezpośrednio z posadzki lub jako naścienne obudowane. Wszystkie podłączenia przyborów należy wyposażyć w zamknięcie syfonowe.

Piony kanalizacyjne należy poprowadzić w bruzdach ściennych lub jako obudowane.

W obudowach należy zapewnić drzwiczki rewizyjne dla obsługi czyszczaków.

Instalację kanalizacji sanitarnej naścienną należy wykonać z rur i kształtek kanalizacyjnych kielichowych np. PCW-HT, koloru popielatego produkcji np. WAVIN. W kielichach tych rur osadzone są fabrycznie dwuwargowe uszczelki gumowe z tworzywowym pierścieniem stabilizującym.

Do montażu kanałów biegnących w gruncie pod posadzkami przyziemia należy użyć rur i kształtek kanalizacyjnych PCW klasy "S" koloru pomarańczowego, stosowanych do budowy kanałów zewnętrznych.

Rur kanalizacyjnych nie obetonowywać. Przejścia rur przez przegrody budowlane wykonać w tulejach ochronnych o jedną dymensję większych.

Przy przejściu przez przegrody p.poż. rur nie posiadających odporności ogniowej, należy zastosować kasety lub kołnierze ognioochronne o odporności ogniowej odpowiadającej klasie odporności przegrody.

Trasy projektowanych kanałów oraz ich średnice i spadki ułożenia pokazano w części rysunkowej niniejszego projektu.

3.0. Roboty ziemne

Rury układać w wykopach mechanicznych lub ręcznych na podsypce piaskowej gr. 15 cm. Obsypka minimum 15 cm ponad górną krawędź rurociągu, zagęszczana warstwowo.

Ściany wykopu zabezpieczyć przed osypywaniem się gruntu przez szalowanie. Roboty ziemne należy wykonać zgodnie z normą PN-98/S-02205, w której zawarte są wymagania dotyczące wykonywania wykopów, zabezpieczania ich i odbioru. Wykonane wykopy oznaczyć przez ustawienie zapór pomalowanych na jaskrawe kolory.

Podczas montażu rur należy zwrócić uwagę na to, aby nie były zanieczyszczone piaskiem, ziemią itp.

5.0. Zawiesia i podpory

Wymagania ogólne

Wszystkie podparcia rur powinny spełniać wymagania niniejszych warunków technicznych.

Rurociągi mają być prawidłowo podparte, zakotwiczone i prowadzone dla uniknięcia niepotrzebnego ugięcia, nadmiernych drgań oraz aby chronić zarówno rury jak połączone z nimi urządzenia od nadmiernych obciążeń i naprężeń dylatacyjnych.

Wytrzymałość podpory ustala się w oparciu o ciężar rury, ciężar przenoszonego w niej czynnika lub medium użytego do prób, w oparciu o większą wartość, ciężar izolacji, gdy takowa występuje, plus wszystkie występujące siły od wydłużeń cieplnych.

Rurociągi należy podierać stosując, gdzie to jest możliwe, kombinacje podpór o wspólnej wysokości. Nie izolowane rurociągi ze stali węglowej mogą być opierane bezpośrednio na elementach podporowych.

Materiał

Wszystkie podpory i wieszaki dla rur o temperaturze do 350°C należy wykonać ze stali węglowej gatunków handlowych o granicy plastyczności minimum 85N/m² przy 350°C. Części podpory lub wieszaka spawane bezpośrednio do rur ze stali stopowej, nierdzewnej lub z metali nieżelaznych powinny być zrobione z tego samego materiału co sam rurociąg. Wykonawca dostarcza materiał do wykonania i zainstalowania wszystkich podparć rur.

Wszystkie śruby „U” oraz śruby i nakrętki do podpór rurociągów powinny mieć pokrycie galwaniczne, zgodne z PN.

Rozstaw zawiesi i podpór

Odległości między podporami instalacji rurowych powinny wynosić: 1,5 m – dla średnic 15 ÷ 20 mm, 2,0 m – dla średnic 25 ÷ 32 mm, 2,5 m – dla średnic 40 ÷ 50 mm.

Odległości między podporami instalacji kanałowych (wentylacyjnych) powinny wynosić nie więcej niż 150mm od każdego kołnierza, pomiędzy kolejnymi podporami nie więcej niż 2m.

6.0. Wymagania i zalecenia

Wykonanie i odbiór instalacji zgodnie z „Warunkami technicznymi wykonania i odbioru cz.II – roboty instalacyjne”, 1988r oraz z wytycznymi producenta systemu rur z tworzyw sztucznych.

Wszystkie materiały użyte do wykonania instalacji muszą mieć atesty i dopuszczenia do stosowania w budownictwie.

Warunki wykonania instalacji zgodnie z projektem budowlanym.

Wymagania BHP

Podczas montażu i eksploatacji instalacji należy zwracać bezwzględnie uwagę na przestrzeganie przepisów BHP dotyczących montażu instalacji na wysokości oraz pracy urządzeniach pod napięciem elektrycznym.

Wymagania higieniczno – sanitarne

Projektowana instalacja spełnia warunki wymagane przez obowiązujące przepisy sanitarne. Pomieszczenia techniczne nie są przeznaczone na stały pobyt ludzi.

Wymagania w zakresie montażu rozruchu, odbioru instalacji i eksploatacji

Montaż i odbiór instalacji należy wykonać zgodnie z dokumentacją techniczną i DTR urządzeń i zastosowanych materiałów. Rozruch kompleksowy powinien nastąpić po zakończeniu montażu instalacji w budynku. Do odbioru technicznego należy przystąpić po wykonaniu instalacji i zgłoszeniu gotowości do odbioru. Odbiór obejmuje sprawdzenie kompletności wyposażenia i prawidłowości działania instalacji. Sprawdzenie działania obejmuje po wielogodzinnej pracy próbnej z zasady następujące czynności:

5. sprawdzenie wartości temp. i ciśnienia w instalacjach wodnych i wentylacyjnych, ich zgodności z projektem, wymaganiami zastosowanych materiałów i urządzeń
6. porównanie wartości zmierzonych z danymi wyszczególnionymi w zamówieniu urządzeń kontrolę działania urządzeń regulacyjny
7. sprawdzenie wartości zadziałania wszelkich urządzeń zabezpieczających i pomiarowych oraz ich poprawnego montażu
8. sprawdzenie prawidłowości rozmieszczenia urządzeń napełniających i spustowych z uwagi na ich

łatwy dostęp.

Wymagania w zakresie użytkowania instalacji

Warunkiem prawidłowej pracy instalacji i spełnienia wymagań stawianych w projekcie jest właściwa jej eksploatacja. Urządzenia są przystosowane do pracy automatycznej w ograniczonym zakresie, zatem niezbędny jest fachowy nadzór nad instalacjami podczas eksploatacji. Do utrzymania gotowości eksploatacyjnej instalacje i muszą być poddawane regularnej konserwacji. Obsługa i konserwacja powinny wykonywane przez personel z odpowiednimi kwalifikacjami zawodowymi zgodnie z obsługi użytkownika oraz dokumentacjami urządzeń i użytych materiałów.

Należy zwrócić uwagę na następujące punkty:

9. szczelność połączeń rurociągów i urządzeń,
10. kontrolę pracy urządzeń w tym wszelkich zabezpieczeń,
11. kontrolę temperatur i ciśnienia mediów z uwagi na dopuszczalne parametry wytrzymałościowe wbudowanych materiałów i urządzeń,
12. sprawdzenie prowadzenia książki obsługi.

Wszelkie niezgodności należy bezwzględnie zgłaszać odpowiednim służbom nadzoru zakładowego.

Próba szczelności.

Próby szczelności wykonać zgodnie z Warunkami technicznymi wykonania i odbioru robót budowlano montażowych tom II Instalacje sanitarne i przemysłowe rozdział 6.

7.0. Uwagi końcowe

Wszystkie roboty prowadzić i wykonać zgodnie z niniejszym opracowaniem oraz

- „*Warunkami technicznymi wykonania i odbioru sieci kanalizacyjnych*”

COBRTI INSTAL 2001

- „*Warunkami technicznymi wykonania i odbioru rurociągów z tworzyw sztucznych*”

- *wytycznymi montażu urządzeń wydanymi przez producentów.*

Realizację robót prowadzić:

- zgodnie z niniejszym projektem
- w pełnej koordynacji z innymi robotami budowlano – instalacyjnymi
- z zachowaniem obowiązujących przepisów B.H.P.
- zgodnie z instrukcjami montażu producentów materiałów i urządzeń.

W przypadku zaistnienia problemów technicznych w trakcie realizacji należy je konsultować z projektantem.

C. WYMIANA GRZEJNIKÓW ORAZ ZAWORÓW TERMOSTATYCZNYCH.

1.0. Opis stanu istniejącego.

Obecnie w remontowanych pomieszczeniach zamontowano stalowe grzejniki płytowe podłączone do instalacji c.o. za pomocą przewodów stalowych czarnych. Przy grzejnikach zamontowano zawory termostatyczne z nastawami wstępnymi. Z uwagi na wiek grzejników (ponad 20 lat) zdecydowano o wymianie grzejników wraz z armaturą.

2.0. Projektowana wymiana grzejników oraz montaż elektrycznych mat grzewczych.

Zakłada się demontaż wszystkich grzejników w remontowanych pomieszczeniach oraz ponowny montaż nowych o tych samych wymiarach. Grzejniki zamontowane na parterze w remontowanych węzłach sanitarnych należy zdemontować oraz usunąć i zaślepić istniejące gałązki. Łazienki na parterze będą ogrzewane za pomocą mat elektrycznych. Należy zastosować maty grzewcze o wymiarach 50x200cm o mocy 200W np. typ DELVIMAT. Maty wyposażyć w ścienny termostat. Nowe grzejniki należy zaopatrzyć w nowe zawory termostatyczne z głowicami oraz zawory powrotne. Grzejniki montowane w łazienkach na III piętrze zamontować w wersji ocynkowanej.

Po zakończonych pracach należy wykonać próbę ciśnieniową na zimno oraz gorąco a następnie dokonać regulacji hydraulicznej przywracając pierwotne nastawy na zaworach termostatycznych. Uwaga podczas demontażu wykonać inwentaryzację nastaw wstępnych na istniejących zaworach.

Opracował

mgr inż. Zbigniew Świerczyński